לז: שבועת הפקדון פרק חמישי שבועות

הבא נמי בדרבינא. שהיו קרובין בנשותיהן מכל נשותיהן גוססות לא צריך למימר דהא הכא ליכא למקשויי פשיטא להו קמ"ל דהודה ולחמ"כ נמי עדים דמשלם קרן ותומ"צ וכי נמי עדים ולחמ"כ הודה משלם משלומי כפל:

ואין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות. תימה והא רבי יוחנן גופיה אית ליה בפוף כנס כתרא (דף קעה:) דשעבוד לתוריית ופ"כ תפילו בעל פה היכי משכחת לה בשבועת העדות ובשבועת הפקדון והכי נמי קשה מהשולח (ניטין דף לח.) דאמר רבי יוחנן שטר שיש בו מחניות נכסים לינו משמט ואם כן תפילו בעל פה לא משכחת לה לדידיה וכן בפרק קמא דכ"מ (דף ד: ושם) גבי מודה מקלת ובפרק הכותב (כתובות דף סז: ושם) ותימה נמי התם גבי עד אחד לחין נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות ולמ"ד שעבוד לתוריית נעולם לא משכחת שבועה ול"ל (ג) דלגלייה מסכחת כשמחל השעבוד כו'): **מיעט** שטרות. תפילו מלן דלחין ליה דגרמי בהגחל קמא (ב"ק דף נח.) ופטר שורף שטרותיו של חבירו מכל מקום ניון דכי לימנהו בעלייהו ממיל ליה להסדוניתא ה"ל כי כפר חיל ומיהו נכסוף למסיק דלעניו הכא דוקא פלינו לי אומר לו כשמחו לי שלך לפניך ולא לעניו שבועה קשיל מה שיך למעוטי שטרות הא תפילו שרפן פטור כ"ם נשתו ולרך לומר לפקר כרבי מחיר דלמין ליה דגרמי לי נמי כי פטרינן היינו כי קלינהו בשתרייהו לגל נעלן ושרפן חייב: **מתניתין** נמי דיקא. תע"ג דמלן דממיל נמי מודה לנרבנן פטור מ"מ מייתי דסתם מתניתין דיקא כמלן דפטור ומיהו קלא תימה למייתי ממתניתין דתמי לה ליתי ממתניתין דשבועת הדיינין (לקמן דף לח:) דלתן נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות אם כן תין כתן קרבן אלא

וכדרב הונא בריה דרב יהושע תסתיים א"ל רבי ירמיה לר' אבהו לימא רבי יוחנן ורבי אלעזר בפלוגתא דרבי אליעזר ורבנן קא מיפלגי [ה]דתנן [ו]הגוזל שדה מחבירו ושטפה נהר חייב להעמיד לו שדה דברי רבי אליעזר וחכ"א [ז]אומר לו הרי שלך לפניך ואמרינן במאי קמיפלגי רבי אליעזר דריש רבויי ומיעוטי ורבנן דרשי כללי ופרטי רבי אליעזר דריש רבויי ומיעוטי [ח]וכחש בעמיתו ריבה בפקדון או בתשומת יד מיעט [ט]או מכל אשר ישבע חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה ריבה הכל מאי ריבה ריבה כל מילי ומאי מיעט מיעט שטרות ורבנן דרשי כללי ופרטי וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל פרט או מכל אשר ישבע עליו חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט [י]מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון 'אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יצאו קרקעות שאין מטלטל יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון מאן דמחייב כרבי אליעזר ומאן דפטר כרבנן אמר ליה לא מאן דמחייב כרבי אליעזר ומאן דפטר אמר לך בהא [יא]אפילו רבי אליעזר מודה דרחמנא אמר מכל ולא הכל אמר רב פפא משמיה דרבא מתניתין נמי דיקא דקתני גנבת את שורי והוא אומר לא גנבתי משביעך אני ואמר אמן חייב ואילו גנבת את עבדי לא קתני מ"ט לאו משום דעבד איתקש לקרקעות ואין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות אמר רב פפי משמיה דרבא אימא סיפא זה הכלל כל המשלם על פי עצמו חייב ושאינו משלם על פי עצמו פטור זה הכלל לאתויי מאי לאו לאתויי גנבת את עבדי אלא

[ו]הא קיימא שניה אמר רבינא הכא במאי עסקינן כגון שהיתה שניה בשעת כפירת הראשונה קרובין בנשותיהן ונשותיהן גוססות מהו דתימא [ז]רוב גוססין למיתה קמ"ל השתא מיהת חיי נינהו ולא שביבי תא שמע [ז]בעל הבית שטען טענת גנב בפקדון ונשבע והודה ובאו עדים אם עד שלא באו עדים הודה [א]משלם קרן וחומש ואשם אם משבאו עדים הודה [ב]משלם תשלומי כפל ואשם [ג]הבא נמי כדרבינא אמר ליה רבינא לרב אשי תא שמע חמורה ממנה שבועת הפקדון שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה אשם בכסף שקלים מדקאמר לוקה מכלל דאיכא עדים וקאמר על שגגתה אשם בכסף שקלים אמר להו רב מרדכי בר מינה דההיא דהאמר להו רב כהנא אנא תנינא לה והכי תנינא לה אחד זדונה ואחד שגגתה אשם בכסף שקלים תא שמע לא אם אמרת בנזיר טמא שכן לוקה תאמר בשבועת הפקדון שאינו לוקה היכי דמי אי דליכא עדים אמאי לוקה אלא פשיטא דאיכא עדים וקתני תאמר בשבועת הפקדון שאינו לוקה מלקא הוא דלא לקי [ד]אבל קרבן מייתי תיובתא דרבה תיובתא רבי יוחנן אמר [ה]הכופר בממון שיש עליו עדים חייב [ו]בשטר פטור אמר רב פפא מאי טעמיה דרבי יוחנן עדים עבידי דמייתי שטר הא מגח אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא שטרא נמי עביד דמרכם אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע היינו טעמיה דרבי יוחנן [ז]משום דהוה שטר שעבוד קרקעות [ח]ואין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות איתמר משביע עדי קרקע פליגי [ט] רבי יוחנן ור"א חד אמר חייב וחד אמר [י]פטור תסתיים דרבי יוחנן דאמר פטור מדאמר רבי יוחנן הכופר בממון שיש עליו עדים חייב שטר פטור

מה קיימא שניה. תלח לאו ש"מ כפירת ממון שיש עליו עדים חייב בפירה: **קרובין בנשותיהן.** נשותי אחי אחיות דהויא שעמא לא מזו לאקשודי. ואם תאמר למה לי למיתנא לישנא כגון שהיו גוססות בחומה אחת:

מבו דמימת. קיימא לן רוב גוססות למיתה והוו להו כממות והוה ליה ממון שיש עליו עדים ללא תמחייב לשמוה קמ"ל השתא מיהת לא שביבי ואף על גב דרוב גוססין למיתה כל זמן שלא מת מי הוי לכל דבריהם: **טענת גנב.** פטור עלמו על ידי גניבה שטען בגנב הימני ושומר חנם פטור מגניבה וקיימא לן בב"ק (דף מג:) שאם נשבע ונמלא עדים מעלם כפל כגנב עלמו אבל אם הודה אח"כ אין כאן כפל דמודה בקנס פטור אבל חומש ואשם גרסינן לאחרי כן: **משלם משלומי כפל.** משום עדים: **ואשם.** משום שבועה אבל חומש לא משלם וילפינן לה בבבא קמא (שם:) מהאי קרא ושלם אשמו לחומו ברחשה ומשיעיתו יוסף ממון משלמלם ברחש מוסף חומש ומשיעו משלמלם ברחש כגון זה שישלם עליו בפל אין מוסף חומש: **כדרבינא.** שהיו עדים קרובים בנשותיהן בשעת שבועה לפיכך חייב קרבן כמלן לליתניהו: **כר מינה דההיא.** אין ללמוד היממה ללא לחיבי במכות כלל ולמ"ל בזדון עלמו קאמר ולא בזדון עדים: **מי לליכא עדים.** לאחרי בזדון לאחרי אמלוקה: **עבידי דמייתי.** הלכך מהניא ליה כפירתו אם יחומו העדים: **משום דחוב.** ליה להי שטר ממון שהקרקעות משועבדים לו והכופר בו ככופר בקרקעות וקיימא לן לקמן (דף מב:) לחין נשבעין על הקרקעות הלכך כי לאשתבע נמי אין לה לין חיוב שבועה להכיל עליה קרבן: **וכדרב הונא בריה דרב יהושע.** דפרים טעמא דרבי יוחנן משום דאין חייבין על כפירת [שעבוד] קרקעות: **חייב להעמיד לו שדה.** דקסבר קרקע נגזלת וקיימת לה בגזלה ונזלן וקרינן ביה והשיב את הגזלה (ויקרא ה:) **הרי שלך לפניך.** קסבר קרקע לאינה נגזלת וכי שטפה נהר כגבוחיה דמרל קמל היל קיימל: **מיעט שטרות.** אחין גופן ממון אחין אלא לרחיה שכחן: **מאן דמחייב.** עלייהו לין קרבן שבועה כרבי אליעזר כי היכי דמרבה להו לענין השבה מרבה להו נמי לכל המחוי בענין וקרבן בהחיל עניינל כתיב: **אפילו רבי אליעזר מודה.** דלף על גב דאיתרבו בענין השבה לא איתרבו לענין חומש ואשם דכי אהדר קרא ונקט ענין חומש ואשם כתיב [שם] חו מכל אשר ישבע עליו לשקר וגו' וחמיעיטו יוסף עליו את אשמו יביל מכל ולא הכל ואימעיט להו דכר אחינו דומה לפרט: **מניתין נמי דיקא.** כרבי יוחנן דאין חיוב קרבן שבועה בקרקעות: **דעבד איתקש לקרקעות.** והתנחלתם אותם [וגו'] לרשת אחוזה (שם כה) למחוה: כלל קמ"ל השתא מיהת חיי נינהו, ולימלך שהטעם הרי הוא כמי לכל דבריו ואף על פי שרובן למיתה [שם]. **משלם קרן וחומש ואשם.** משום שבועה ואין לאן כפל כפל דמיהה נקנס פטור (ב"ק סה.) אלא משלם קנס על פי עלמו [שם קו:]. **רשטפה נהר.** סחיטה על שפת הנהר והנניעה שפתו והמים שיוקים ויוכין מחת הספה ומחפשטו כתוך הספה [שם קיז:]. **ריבה כל מילי.** ואפילו קרקעות לשבועה ולהשבון [שם]. **מיעט שטרות.** אחין נופן ממון ליכיל ליה נייחל כעלמל [שם].

מסורת הש"ס

ג) [לעיל נב.], כ) שם. ניטין כח. ערכין יח. קדושין עח:, ג) כ"ק סה. קי"ב ד) [כ"מ ד: מכוחות פז:], ה) ל"ל דחמיע"ל, ו) כ"ק קי"ב ו) [לקמן מב:], ח) [לעיל נד.], ט) [שבועות פ"ח ה"ט], י) [ורקרא ה'], כ) [ועי' תוס' ד"ה ואין].

תורה אור השלם

1. נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: [ויקרא ה כא]
2. או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשיתיו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: [ויקרא ה כד]

הגהות הב"ח

(א) גמ' מניני בה רבי יוחנן ור"ש: (ב) תוס' ד"ה ואין וכו' ונראין לומר דכולהו מסכתא כשמחל:

גליון הש"ס

גמ' ת"ש ברדבינא. מבואר לף דהכפל בח על שעת הכפירה ולפותה שעה היו העדים קרובים בנשותיהם מ"מ לא מקרי מתחלת ומשעת הפקדון ממש ומשעת שנתרחקו מעידים על החפץ שהוא פקדון ומ"מ לא חייב כפל ע"י העדים לחייב שמשעת לו השבע משעת נשבר. ותמוה לי דלא"כ גם לענין כתרו כו לחייב לגלות מסכתא לה ככה"נ דהעדים שהתרו בו לא ידעו שהוא פקדון (דמ"מ מקרי התרתם ולאי כיון דיליע להמותרה מ"מ תוס"ן) והיו עדים קרובים בנשותיהן שידעו שהוא פקדון ולא"כ אין מקרי התרתם ולא הוי כלום כדפרים בפרק המודה ולא הוי עדים לחייב עליו הנרחה כיון דהעמידה ולאי הפקדון רק לפ הכ"ע יענשו עליו לא מקרי התרתם ופקדון. ועיין יכמות דף פ ע"ב כתוס' ד"ה ונפשה וחכ"ם נזה ע"ש:

מיסף רש"י

הא קיימא שניה. ומה כפקדיהו הרבשהוש (לעיל לא.). קרובין בנשותיהן. נשתי אחי אחיות ואין כאיהן כעדות אחד, נמלא שלא היה לו עדות כשכפרה לחשוה שלא הם לבדם, וכי תימא נמה לי למחניה, תיעמרך כגון שנחי אחיות הללו נוסמות (שם). **מהו דתימא רבי** גוססין למיתה. היו לפי כאילו מהו יחסבור כח לחשוה דהא קיימא כח שניה, כ"ל השתא מיהת חיי נינהו. **משלם קרן וחומש ואשם.** משום שבועה ואין לאן כפל כפל דמיהה נקנס פטור (ב"ק סה.) אלא משלם קנס על פי עלמו [שם קו:]. **רשטפה נהר.** סחיטה על שפת הנהר והנניעה שפתו והמים שיוקים ויוכין מחת הספה ומחפשטו כתוך הספה [שם קיז:]. **ריבה כל מילי.** ואפילו קרקעות לשבועה ולהשבון [שם]. **מיעט שטרות.** אחין נופן ממון ליכיל ליה נייחל כעלמל [שם].

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com